

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡਾ ਲਵ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬੋਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਵਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਮਤਲਬ ਫੁਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੇ ਹੋਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਬਦਲ ਜਾਵੇ ਦੁਨੀਆਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਗੀਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਰਥ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਗੀਤ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਜੀ ਭਵ ਇਹ ਅੱਖਰ ਠੀਕ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ। ਖੁੱਦ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਸੁਣਦੀ ਤੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਹ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਦੇ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਮਹਾਤਮਾ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵੇਹਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਸਹੀ ਵਾਕਿਆ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਸੁਣਕੇ ਗੁਲਗੁਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕੰਡੇ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ - ਹੇ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ, ਪਰਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਤਲਬ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹਨ ਦੇਵਤੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਮਿੱਠਾਪਨ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਵ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ' ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ ' ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਭਾਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਲਵ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਸਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਵ ਰਹੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਦਾਦੇ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਫਿਰ ਦਾਦੇ ਨਾਲ ਲਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝਣਗੇ ਇਸ ਕੋਲੋਂ ਪੈਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਕੌਣ? ਆਖਰੀਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਜਰੂਰ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਘਿਸੀ ਦੁਸਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਘਿਸਦੀ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਬਹੁਤ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਆਮਦਨੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੰਦਿਰ ਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ - 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਇੰਨੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਕੇ ਇੰਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਸੀ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਇੱਕਦਮ ਪਟ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਕੋਡੀ ਮਿਸਲ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਵ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ

ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੇ। ਸ੍ਵੈ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਜੇ ਕੰਬਾਈਨਡ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਧੁਬਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਗਦਗਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਵਕਤ ਹੀ ਇਹ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੰਨਿਆ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਹੀ ਖਿੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੂੰਹ ਖਿੜਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਖਿੜਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਵਕਤ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ ਫਿਰ ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਸਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮਤਲਬ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ। ਉਹ ਝੂਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਉਹ ਕਦੇ ਆਇਆ, ਕੀ ਕੀਤਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅੱਛਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਦੇ ਆਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੰਸਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਾਨੂੰ ਫਲਾਣੇ ਕੋਲੋਂ ਤੀਰ ਲਗਾ, ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਾਂ..! ਬਸ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਚੇਤੰਨ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਜੜ੍ਹ ਯਾਤ੍ਰਾਵਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਚੇਤੰਨ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਕਿਹੜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਹੜਾ ਧੰਧਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵੇਂ ਕਰੋ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਸਭ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਣਗੇ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਝੱਟ ਤੀਰ ਲਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਤਵਾਈ ਮਿਸਲ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਸ, ਫਿਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਰ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਝੱਟ ਆਕੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ - ਸਾਨੂੰ ਫਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਤੀਰ ਲਗਾ ਨਹੀਂ। ਵੱਖੋ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਝੱਟ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਸਮਝਿਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕੀ ਹੈ! ਮੈਂ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਫਤਾ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਰੱਚ ਕੇ ਫਿਰ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਰਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲੋ। ਸਮਝੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਪੂਤ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਪੂਤ ਹਨ। ਸਪੂਤ ਅਤੇ ਕਪੂਤ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ, ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰੋ। ਤੀਰ ਲਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ - ਬਸ, ਹੁਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬੋਲੇ, ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੌਤ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਕਲਿਆਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੋਲੇ, ਹੁਣ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚੀਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਮਾਇਕੇ ਘਰ ਅਤੇ ਸੁਸਰਾਲ ਘਰ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੇ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਹਨ - ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੈਗਾਮ ਦੇਵੇ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ

ਜਾਵਾਂਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਿੱਛੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਚਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਨਰਮ ਚੀਜ਼ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਡੰਗ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਕੇ ਕੀ ਕਰੇਗਾ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ। ਭਗਤ ਮੇਰੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਤੇ ਬੱਚੇ ਨਾ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਗਤ ਹਨ ਨਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ। ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਹੁਣ ਤੇ ਭੂਤ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲਗ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਵੀ ਸਿੱਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਨਾਲ ਮੈਸੇਜ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੱਗਤ ਮਿਲਣਗੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੰਗਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ?

ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ! ਹੈ ਕਿੰਨਾ ਸਧਾਰਨ। ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਖਾਉਣ! ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰੇ ਜੋ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ? ਸੰਨਿਆਸੀ ਵਾਲੇ ਕਪੜੇ ਤਾਂ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਇਸ ਰਥ ਨੂੰ ਕੀ ਸਿੰਗਾਰਾਂ? ਉਹ ਹੁਸੈਨ ਦਾ ਘੋੜਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰਥ ਫਿਰ ਬੈਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੈਲ ਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਗੋਲ - ਗੋਲ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਲ ਵਿੱਚ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਭਲਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬੈਲ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਜੋ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਾਂਗੇ।

2. ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਾਂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੂਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਪਾਤਰ ਭਵ: ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਕਿ ਜੋ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੂਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੁਆਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਉੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਈਏ ਉਸਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਂਦੇ ਜਾਈਏ। ਹਾਂ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਹੀ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਗਲਤ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਕਹਿ ਕੇ ਧੱਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਹਾਰਾ ਦੇਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੋ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ। ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਜੋ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਵਤਾ ਮਹਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਾਰਡ ਵਰਕ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਹਾਰਡ (ਮਜ਼ਬੂਤ) ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ।
